

Sygn. akt I C 2201/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: ASR Ewa Malinka

Protokolant: Edyta Szmigiel

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2018 roku w Dzierżoniowie

na rozprawie

sprawy z powództwa **S. S.**

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o odszkodowanie

I/ zasądza od strony pozwanej **(...) spółki akcyjnej z siedzibą w W.** na rzecz powoda **S. S.** kwotę **8728,41 zł** (osiem tysięcy siedemset dwadzieścia osiem złotych czterdzieści jeden groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 8 378,41 zł od dnia 11 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty,

- 350 zł od dnia 20 października 2017 r. do dnia zapłaty,

II/ oddała powództwo w pozostałej części,

III/ zasądza od strony pozwanej **(...) spółki akcyjnej z siedzibą w W.** na rzecz powoda **S. S.** kwotę **3277 zł** tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV/ nakazuje zapłacić stronie pozwanej **(...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.** na rzecz **Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie** kwotę **368,90 zł**, tytułem zwrotu wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

ASygn. akt I C 2201/17

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 6 listopada 2017 r. powód S. S. domagał się zasądzenia od strony pozwanej (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. (dalej także: (...) S.A. z siedzibą w W.) kwoty 9 196,56 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 11 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty. Wniósł także o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu podał, że w dniu 14 lipca 2017 r. doszło do zdarzenia drogowego, w którym uszkodzeniu uległ samochód powoda marki C (...). Odpowiedzialność odszkodowawczą za skutki tego zdarzenia ponosi strona pozwana, u której był ubezpieczony w zakresie OC pojazd sprawcy szkody. Strona pozwana, po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego wypłaciła odszkodowanie w kwocie 6 776,65 zł. Poszkodowany zlecił sporządzenie prywatnej kalkulacji kosztów naprawy i według tej kalkulacji odszkodowanie należne powodowi wynosi 15 623,21 zł brutto. Dochodzona pozvem kwota jest różnicą pomiędzy

rozmiarem szkody określonym w wycenie sporządzonej na zlecenie powoda (15 623,21 zł) wraz z kosztem opinii (350 zł) a sumą pieniężną wypłaconą przez stronę pozwaną tytułem zwrotu kosztów naprawy pojazdu (6 776,65 zł).

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, że kwestionuje roszczenie powoda co do wysokości. Podniosła, że wypłacone w toku postępowania likwidacyjnego odszkodowanie w kwocie 6 776,65 zł jest odpowiednie do rozmiaru szkody. Podniosła, że samochód powoda został zapewne naprawiony, a w takiej sytuacji faktyczną wysokość szkody określają koszty, jakie poszkodowany poniósł na naprawę samochodu, przywracając pojazd do stanu sprzed kolizji. Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa także w zakresie roszczenia dotyczącego zwrotu kosztów sporządzenia prywatnego kosztorysu w kwocie 350 zł, gdyż powód poniósł ten koszt dobrowolnie, w związku z czym nie można w takiej sytuacji mówić o szkodzie. (...) S.A. zakwestionował nadto datę początkową naliczania ustawowych odsetek.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 lipca 2017 r. miała miejsce kolizja drogowa, wskutek której uszkodzeniu uległ pojazd marki C. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność powoda S. S..

Bezsporne (a także: kserokopia oświadczenia o przebiegu wypadku - k. 6-7, przesłuchanie powoda – e-protokół z rozprawy z dnia 27.02.2018 r. – koperta k. 54).

Pojazd sprawcy zdarzenia w dacie zdarzenia ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W..

Bezsporne.

Przed zdarzeniem z dnia 14 lipca 2017 r. powód S. S. dokonywał napraw pojazdu marki C. (...) w nieautoryzowanym lokalnym serwisie naprawczym.

Dowód: przesłuchanie powoda – e-protokół z rozprawy z dnia 27.02.2018 r. – koperta k. 54.

Powód S. S. zgłosił szkodę do (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W., który przeprowadzał postępowanie likwidacyjne. Po przeprowadzeniu likwidacji szkody, zakład ubezpieczeń pismem z dnia 10 sierpnia 2017 r. poinformował powoda, że wycenił koszty naprawy uszkodzonego pojazdu powoda marki C. (...) o nr rej. (...) na kwotę 6 776,65 zł. Kwota ta została wypłacona poszkodowanemu S. S..

Dowód: pismo (...) S.A. 10.08.2017 r. wraz z propozycją kosztorysu kalkulacji kosztów naprawy - k. 8-10.

Poszkodowany S. S. zwrócił się do (...) Rzeczoznawstwo Samochodowe M. K. w celu sporządzenia kalkulacji naprawy uszkodzonego pojazdu C. (...). Wskutek zlecenia M. K. sporządził kalkulację naprawy przedmiotowego pojazdu w systemie (...)E., w której koszty jego naprawy ocenił na 15 623,21 zł brutto.

Dowód: dokument – opinia nr (...) z dnia 14.09.2017 r. sporządzona przez M. K. - k. 11-28.

Za sporządzenie prywatnej kalkulacji poszkodowany S. S. poniósł koszt w wysokości 350 zł.

Dowód: faktura VAT nr (...) - k. 29.

Naprawa pojazdu marki C. (...) o nr rej. (...) w lokalnym warsztacie przy użyciu oryginalnych zamienników z logiem (...) z uwzględnieniem technologii producenta pojazdu, wyniesie w sumie 15 155,06 zł brutto. Na dzień wystąpienia szkody, tj. 14 lipca 2017 r. dostępne były elementy zamienne znakowane logiem (...). Naprawa przy użyciu części

zamiennych O, zgodnie z technologią producenta pojazdu, z uwzględnieniem normalii stanowiących 2% sumy części zamiennych, wykonana poza (...) C. wyniesie brutto 15 455,39 zł.

Naprawa pojazdu zarówno przy użyciu części z logo O, jak również przy użyciu części z logo (...) pozwoli w pełni przywrócić pojazd do stanu sprzed zdarzenia z dnia 14 lipca 2017 r. Natomiast wykorzystanie w procesie naprawy tzw. „części zamiennych o porównywalnej jakości” nie daje pełnej gwarancji na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed zdarzenia szkodowego.

Dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego K. G. wraz z kalkulacją naprawy – k. 66-83.

Powyższych ustaleń sąd dokonał na podstawie przytoczonych wyżej pism i dokumentów złożonych przez obie strony, których treść nie była kwestionowana, dowodów z zeznań powoda S. S. oraz na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego K. G.. Opinię biegłego Sąd uznał za rzetelną, a wnioski opinii należy uzasadnione i mogące stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie. Żadna ze stron nie wносиła zarzutów do opinii, jak również Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania jej z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Strona pozwana nie kwestionowała w sprawie swojej odpowiedzialności odszkodowawczej za skutki wypadku z dnia 14 lipca 2017 r. w ramach umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych sprawcy wypadku. Strona pozwana twierdziła natomiast, że szkoda została już naprawiona w toku postępowania likwidacyjnego a wypłacone odszkodowanie jest odpowiednie do rozmiaru poniesionej przez poszkodowanych szkody.

Postawę prawną odpowiedzialności strony pozwanej stanowią przepisy art. 822 § 1 k.c. oraz art. 34 ust. 1 oraz 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Wynika z nich, że zakład ubezpieczeń obowiązany jest do wypłaty odszkodowania czy zadośćuczynienia jeśli odpowiedzialność za szkodę ponosi posiadacz lub kierujący pojazdem objętym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Jednocześnie zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń jest taki sam jak zakres odpowiedzialności posiadacza bądź kierującego pojazdem. Podstawą prawną odpowiedzialności sprawcy zdarzenia jest w analizowanej sytuacji przepis art. 436 § 2 k.c. i jest to odpowiedzialność na zasadzie winy. Zawinienie sprawcy zdarzenia za zderzenie się pojazdów mechanicznych, jak również związek przyczynowo skutkowy między tym zdarzeniem a zgłoszoną szkodą nie były przez stronę pozwaną kwestionowane. Tym samym przesądzona została odpowiedzialność strony pozwanej za doznaną szkodę w granicach odpowiedzialności sprawcy wypadku komunikacyjnego.

Po ustaleniu wszystkich przesłanek odpowiedzialności strony pozwanej, należało w dalszej kolejności zbadać rozmiar szkody powstałej w wyniku zdarzenia z dnia 14 lipca 2017 r.

Sąd nie podzielił zarzutów strony pozwanej o konieczności wzięcia pod uwagę kosztów rzeczywistej naprawy dokonanej przez powoda. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 27 czerwca 1988 r., I CR 151/88, „Roszczenie o świadczenia należne od (...) w ramach ustawowego ubezpieczenia komunikacyjnego odpowiedzialności cywilnej (OC) z tytułu kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu pierwotnego jest wymagalne niezależnie od tego, czy naprawa została już dokonana, wysokość świadczeń obliczać należy na podstawie ustaleń co do zakresu uszkodzeń i technicznie uzasadnionych sposobów naprawy, przy przyjęciu przewidzianych kosztów niezbędnych materiałów i robocizny według cen z daty ich ustalenia. Naprawa pojazdu przed uzyskaniem świadczeń (...) i jej faktyczny zakres nie ma zasadniczego wpływu na powyższy sposób ustalenia ich wysokości”. W uzasadnieniu wyroku Sąd Najwyższy zwrócił uwagę na dopuszczalność przyznawania kosztów remontu przed jego dokonaniem i bez potrzeby rozliczenia się z nich po wykonaniu naprawy. Byłoby zaś w sposób nieuzasadniony krzywdzące poszkodowanego stosowanie innych kryteriów rozliczeń tylko dlatego, że wykazując staranność i dysponując środkami

finansowymi dokonał usunięcia uszkodzeń przed uzyskaniem omawianego odszkodowania. Jest bowiem oczywiste, że udowodnienie kosztów faktycznie poniesionych jest często bardzo utrudnione, zwłaszcza gdy potrzebne części sprowadza się z zagranicy lub nabywa na targowiskach (tzw. giełdach), a także gdy naprawy w całości lub części wykonuje sam poszkodowany. Należy wskazać, że w orzecznictwie sądowym jednolicie przyjmuje się, iż obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawiać (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7.08.2003 r., IV CKN 387/01, LEX Nr 141410 i inne tam powołane, uchwała SN z 13.06.2003 r., III CZP 32/03, OSNC 2004/4/51). Sąd w niniejszym składzie w pełni podziela wskazane poglądy Sądu Najwyższego. Z tych przyczyn wniosek strony pozwanej o nakazanie powodowi przedłożenia faktur lub rachunków za naprawę pojazdu po kolizji z dnia 14 lipca 2017 r. (pkt 3 odpowiedzi na pozew) został oddalony.

Sąd nie mając wiadomości specjalnych w zakresie ustalenia kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu powoda, a tym samym wysokości rzeczywistej szkody i wysokości należnego z tego tytułu odszkodowania, dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej K. G.. Jak wskazał w swojej opinii biegły, wykorzystanie w procesie naprawy elementów zamiennych zarówno z oznaczeniami O jaki i (...) pozwoli w pełni przywrócić uszkodzony pojazd do stanu sprzed zdarzenia z dnia 14 lipca 2017 r. Biegły K. G. wyjaśnił że części zamienne z oznaczeniem (...) to ta sama grupa części jak użyta do pierwszego montażu pojazdu jednak bez logo producenta pojazdu, a sygnowanych znakiem towarowym danej części. Sąd przyjął ostatecznie, za wnioskami biegłego, że naprawa pojazdu w lokalnym warsztacie przy użyciu oryginalnych zamienników z logiem (...) z uwzględnieniem technologii producenta pojazdu, pozwoli w pełni przywrócić pojazd do stanu sprzed zdarzenia z dnia 14 lipca 2017 r. Koszty takiej naprawy zamykają się w kwocie 15 155,06 zł brutto. Sąd uznał, że nie jest właściwym dla określenia kosztów naprawy pojazdu przyjęcie wariantu opinii biegłego w oparciu o ceny oryginalnych części zamiennych oznaczonych logo producenta pojazdu O. Biegły podkreślił, że oba warianty naprawy przywracają pojazd do stanu sprzed zdarzenia. Przy czym wariant remontu pojazdu C. (...) z użyciem do naprawy elementów z grupy (...) pozwala na obniżenie kosztów naprawy. W ocenie Sądu zasadna w analizowanej sytuacji była optymalizacja kosztów i przyjęcie do wyceny kosztów naprawy przy zastosowaniu części zamiennych z logiem (...). Zatem odszkodowanie należne tytułem kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu wynosi 15 155,06 zł, a biorąc pod uwagę że w toku postępowania likwidacyjnego (...) S.A. wypłaciło już kwotę (...),65, to z tego tytułu należało zasądzić na rzecz powoda dalszą kwotę 8 378,41 zł.

Roszczenie o zasądzenie kwoty 350 zł tytułem kosztów sporządzenia prywatnego kosztorysu naprawy Sąd uznał za zasadne w całości. Do odszkodowania ubezpieczeniowego przy ubezpieczeniu OC znajduje zastosowanie, obowiązująca w prawie odszkodowawczym, zasada pełnego odszkodowania, która odnosi się do szkody wyrządzonej przez ubezpieczonego innej osobie. Odszkodowanie obejmuje wszelkie szkody a więc poniesione straty i korzyści, jakie poszkodowany mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 czerwca 2003 r., V CKN 308/01). Jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 18 maja 2004 r., III CZP 24/04, OSNC 2005/7-8/117, „odszkodowanie, przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego.” W niniejszej sprawie poniesiony przez powoda - właściciela pojazdu - koszt sporządzenia prywatnego kosztorysu w wysokości 350 zł był obiektywnie uzasadniony i konieczny. W sytuacji gdy strona pozwana zaniżyła w toku postępowania likwidacyjnego należne odszkodowanie, właściciel pojazdu, nie mający w tym zakresie specjalistycznej wiedzy, tylko w ten sposób mógł wykazywać rozmiary szkody i wysokość należnego mu odszkodowania. Zachodzi zatem normalny związek przyczynowy pomiędzy poniesieniem tego wydatku a wypadkiem z dnia 14 lipca 2017 r. Skoro poniesienie wskazanego wydatku powód udowodnił załączoną do pozwu fakturą VAT, roszczenie w tym zakresie należało uwzględnić w całości.

Łącznie z tytułu kosztów naprawy pojazdu i kosztów sporządzenia prywatnej kalkulacji kosztów naprawy należało zasądzić na rzecz powoda kwotę 8728,41 zł. W pozostałej części powództwo podlegało oddaleniu.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. Przy czym Sąd przyjął że od kwoty 8 378,41 zł stanowiącej odszkodowanie z tytułu kosztów naprawy powinny być one naliczane zgodnie z art. 14 ust.

1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym „zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie”. Szkada została zgłoszona, według twierdzeń (...) S.A., w dniu 4 sierpnia 2017 r. Jednak skoro strona pozwana dokonała kalkulacji naprawy i wydała decyzję o wysokości odszkodowania w dniu 10 sierpnia 2017 r., to należało uwzględnić żądanie powoda zasądzenia odsetek od tej kwoty od dnia 11 sierpnia 2017 r. Wydając decyzję w dniu 10 sierpnia 2017 r. strona pozwana знаła w tym czasie wszystkie okoliczności świadczące o rozmiarze szkody powoda, jednak błędnie oceniła wysokość należnego z tego tytułu odszkodowania.

Z kolei odsetki od kwoty 350 zł nie mogły zostać zasądzone od dnia 11 sierpnia 2017 r., gdyż nie można przyjąć że od tego dnia strona pozwana pozostawała w opóźnieniu. Koszt sporządzenia prywatnego kosztorysu został poniesiony nie wcześniej niż 14 września 2017 r. bo w tym dniu została wystawiona faktura. Wobec tego dla określenia daty wymagalności tego roszczenia należało zastosować przepis art. 455 k.c.: Jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Strona pozwana została wezwana do zapłaty m.in. tej kwoty w piśmie z dnia 2 października 2017 r. Brak jest w aktach dowodu doręczenia tego pisma (...) S.A., ale skoro (...) S.A. odpowiedziało na wezwanie w piśmie z dnia 12 października 2017 r. to tego dnia wezwanie z pewnością zostało już doręczone. Należy zwrócić uwagę, że w art. 455 k.c. mowa jest o tym, że świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika, nie zaś natychmiast. Uwzględniając czas potrzebny na ustosunkowanie się i ocenę zasadności tego roszczenia, Sąd uznał że strona pozwana znalazła się w opóźnieniu co do zapłaty tej kwoty po upływie 7 dni od doręczenia wezwania z żądaniem zapłaty kwoty 350 zł. Odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 350 zł należało więc zasądzić od dnia 20 października 2017 r. W pozostałej części roszczenie o zasądzenie odsetek od kwoty 350 zł przed dniem 20 października 2017 r. podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 2 w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu, gdyż powód uległ tylko co do nieznaczej części swego żądania (5%). Stosownie zaś do wskazanego przepisu, „Sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczej części swego żądania.” Powód poniósł łącznie koszty procesu w wysokości 3277 zł, a w tym: opłata od pozwu 460 zł, koszty zastępstwa procesowego 1800 zł (§ 2 pkt 4 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie), opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, wynagrodzenie za sporządzenie opinii biegłego wykorzystane z zaliczki wpłaconej przez powoda 1000 zł. Taką więc kwotę Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U.2018.300) Sąd uznał, że koszty sądowe poniesione tymczasowo przez Skarb Państwa powinna ponieść strona przegrana, tj. strona pozwana. Łącznie wydatki tymczasowo poniesione przez Skarb Państwa wyniosły 368,90 zł. Kwota ta stanowi część wynagrodzenia biegłego, ponad wpłaconą przez powoda zaliczkę, która to część została pokryta tymczasowo przez Skarb Państwa.